

D O D A T E K

do

„Kurjera Lwowskiego“

N r. 131.

Czas odnowić prenumeratę!

Przedpłata na „Kurjer Lwowski“ wynosi:
we Lwowie bez przesyłki pocztowej:

Miesięcznie 1 zlr. 20 ct. | Kwartalnie 3 zlr. 60 ct.

Przedpłata na prowincji z przesyłką wynosi:

Miesięcznie 1 zlr. 60 ct. | Kwartalnie 4 zlr. 80 ct.

W sprawach administracyjnych i inseratowych upraszamy odnosić się do p. Karola Gromana, który jako współwłaściciel Kurjera Lwowskiego objął dział administracyjny.

Ruch przedwyborczy.

Wyjątkowo nie mamy dziś żadnych nowin z gieddy wyborczej w Brodach i Kołomyi. Wszystko skoncentrowało się chwilowo we Lwowie na zjeździe delegatów.

Przeciwko kandydatom metropolitalnym występują w Żółkiewskim prof. Wachnianin, a w kołomyjskim ks. Bazyli Załoziecki, ten ostatni niestety także przeciwko kandydaturze zacnego ks. Ozarkiewicza, który będąc teraz jak wiadomo proboszczem w Boleszowie, ogłosił właśnie krótkie sprawozdanie z czynności swoich dla wiadomości ludu, którego był tak dalece wiernym obrońcą, że za swoje odezwanie się w Radzie państwa otrzymywał podziękia nawet z okolic mazurskich. Owóż takich mężów niechaj stawi komitet ruski, a będziemy wszyscy głosować za nimi, i po długiej przerwie interesa ludu będą miały gorliwych zastępców w miejsce mnóstwa niemych zer, które tylko nadużyciem dobrej wiary dostały się były w posiadanie mandatów od gmin wiejskich.

Kandydat Bloch jeszcze nam nie wytoczył procesu za obrazę jego czei spekulanckiej.

Kraków 10 maja. Komitet centralny przedwyborczy dla zachodniej części Galicji i Wielkiego Księstwa krakowskiego zawiadomiony został o ukonstytuowaniu się komitetów powiatowych przedwyborczych we wszystkich prawie powiatach zachodniej części kraju i wyznaczeniu delegatów na zjazd do Krakowa. Mianowicie: w powiecie krakowskim, komitet powiatowy składający się z 12 obywateli: przewodniczącym i delegatem na zjazd wybrał J. E. Pawła Popiela, sekretarzem p. Franciszka Stefczyka. W powiecie chrzanowskim, komitet pow. składa się z 30 obywateli, przewodniczącym i delegatem na zjazd wybrano p. M. Stanisława Osieckiego. W powiecie bialskim, komitet pow. złożony z 20 obywateli, wybrał przewodniczącym i swoim delegatem na zjazd p. Stanisława Kluckiego, a zastępcą przewodniczącego pana Hermana Czeczka. W powiecie żywieckim, komitet pow. ukonstytuował się, wybierając przewodniczącym i delegatem p. Antoniego Michałowskiego. W powiecie wadowickim ukonstytuowany komitet wybrał przewodniczącym i delegatem p. Władysława Hallera. W powiecie myślenickim komitet złożony z 16 obywateli, wybrał przewodniczącym i delegatem barona Franciszka Lewartowskiego. W powiecie wielickim ukonstytuowany komitet, wybrał przewodniczącym barona Henryka Konopkę, zastępcą przewodniczącego ks. Augustyna Nowickiego, a delegatem p. Marjana Dydyńskiego. W powiecie

bocheńskim komitet ukonstytuowany pod przewodnictwem Anastazego Meisnera, wybrał delegatem na zjazd pana Konstantego Ramuła. W powiecie brzeskim komitet powiatowy z 33 obywateli złożony, wybrał przewodniczącym barona Florjana Gostkowskiego, zastępcą przewodniczącego hr. Artura Sumińskiego, delegatem hr. Jana Stadnickiego.

W powiecie pilzneńskim, komitet z 39 obywateli złożony, wybrał przewodniczącym ks. kanonika Jana Kolbuszewskiego, sekretarzem p. Władysława Fibicha, delegatem na zjazd p. Walerego Brzozowskiego. W powiecie limanowskim, komitet złożony z 23 obywateli wybrał przewodniczącym p. Faustyna Żuka Skarszewskiego, zastępcą przewodniczącego ks. Jana Babicza, delegatem p. Tadeusza Romera. W powiecie grybowski, komitet złożony z 26 obywateli, wybrał przewodniczącym i delegatem na zjazd bar. Karola Brunickiego. W powiecie nowotarskim, komitet złożony z 30 obywateli wybrał przewodniczącym p. Adama Uznańskiego, zastępcą przewodniczącego ks. dziekana Józefa Chwiętka, delegatem p. Stanisława Zawadzkiego. W powiecie gorlickim ukonstytuował się komit. pod przewodnictwem p. Władysława Płockiego prezesa rady pow., lecz jeszcze nie otrzymał komitet centralny wiadomości o wyborze delegata na zjazd. W powiecie jasielskim ukonstytuowany komitet wybrał przewodniczącym i delegatem p. Stanisława Kotarskiego, zastępcą przewodniczącego p. Juliusza Paszyńskiego. W powiecie łańcuckim ukonstytuowany komitet wybrał przewodniczącym i delegatem p. Józefa Kellermana. W powiecie rzeszowskim komitet złożony z 24 obywateli, wybrał przewodniczącym p. Edwarda Jędrzejowicza a delegatem ks. Sroczyńskiego. W powiecie ropeczyckim, komitet złożony z 18 obywateli wybrał przewodniczącym i delegatem p. Józefa Michałowskiego. W powiecie kolbuszowskim, komitet złożony z 40 obywateli, wybrał przewodniczącym hr. Zdzisława Tyszkiewicza, a delegatem p. Maksymiljana Zdulskiego. W powiecie mieleckim komitet złożony z 34 obywateli, wybrał przewodniczącym hr. Mieczysława Reya, a delegatem p. Mieczysława Artwińskiego. W powiecie tarnobrzesckim komitet złożony z 26 obywateli, wybrał przewodniczącym hr. Jana Tarnowskiego, zastępcą przewodniczącego p. Henryka Dolańskiego, a delegatem na zjazd bar. Tadeusza Horocha. W powiecie dąbrowskim komitet złożony z 36 obywateli, wybrał przewodniczącym hr. Józefa Męcińskiego a zastępcą przewodniczącego i delegatem na zjazd bar. Jana Konopkę. Cały skład wszystkich komitetów powiatowych podamy później.

Podwołoczyska 7 maja. Z dzienników dowiadujemy się, że każdy powiat zawiązuje komitet przedwyborczy, celem porozumienia się w sprawie wyborów, nasz tylko skałacki spi snem błogosławionych, a przynajmniej my w Podwołoczyskach o niczem nie wiemy, pomimo że zawsze dotąd szale zwycięstwa przy wyborach przechyliłszy mając 14 głosów wirylnych i 7 wyborców razem 21 głosów. (Nie dziwnym się temu, bo zawiązywanie komitetów powiatowych odbywa się antyquò more poufnie i tajnie przy udziale ile możliwości jak największej liczby inwalidów. Red.)

Na zgromadzeniu wyborców dzielnicy Landstrasse w Wiedniu, wystąpił z mową kandydacką

baron Sommaruga. Polemizując z opozycją nazwał Mandla i Luegera służalcami rządu.

Na to powstał piekielny hałas a wreszcie bójka. Lueger i Mandl rozpoczęli osobistą kłótnię z Sammarugą a słowa kłamca, zuchwalec i t. p. sypały się gradem. Sommaruga zaepostrofował Mandla: „pan który rzekomo walczysz przeciw korupcji, czy wystąpiłbyś też przeciw Kozłowskiemu?“ Mandl odrzekł: „tak i sto razy tak!“ Z jednej strony wołano nie, z drugiej tak, wreszcie zmuszono kandydata do zakończenia mowy.

Przy interpelacjach Mandl powiedział iż lewica tylko pozornie walczy z Laenderbankiem. To dało hasło do nowej awantury.

Wyborcy walczyli literalnie pierś o pierś. Kawalki surdutów, kapelusze i rękawiczki latały po całej sali. Dopiero policja przywróciła porządek i przyaresztowała kilku awanturników.

Wychodźstwo do Ameryki.

Po zeszłorocznej powodzi zgają agentów emigracyjnych rzuciła się do zyskownego interesu werbowania naszych włościan dla zagranicznych przedsiębiorców emigracyjnych z większą gorliwością, niż dotąd. Liczono na nędzę spowodowaną wylewami rzek i zniechęcenie włościan do uprawy ziemi tak często zalewanej. Wczesne a energiczne wystąpienie władz z środkami represyjnymi przeciw agentom, zapobiegło jak *Czas* donosi wzrostowi wychodźstwa. Ajenci krajowi zniechęceni karami dotkliwymi zaniechali częściowo zabiegów, ale zagraniczne agentury nie dają za wygraną i widocznie próbują własnymi siłami prowadzić dalej propagandę. W tych dniach w kilku powiatach zachodnich spostrzeżono w rękę włościan w wielkiej liczbie broszurki z szumnym tytułem: 200 milionów akrów do kolonizacji! Broszury rozrzucone zostały przez jakiegoś przybysza, który spełniwszy swoje zadanie, ulotnił się zaraz z okolicy. Władze zwróciły uwagę na to, aby broszury celu nie dopięły, a ów emigracyjny komisant, jeżeli jeszcze jest w Galicji, spotkał się z zasłużoną karą.

„Praca kobiet“.

Walne zgromadzenie Stowarzyszenia „Pracy kobiet“ odbyło się wczoraj w południe w lokalnościach towarzystwa pod przewodnictwem br. W. Heydlowej. Sprawozdanie Rady zawiadowczej brzmi następująco:

„Odkąd zakład nasz zwinąwszy dla braku funduszu pracownię krawiecką i szwalnię, przestoczył się tylko w szkołkę szycia białego i haftu, zamykają się sprawozdania czynności naszych w krótkich wyrazach, gdyż jednostajne w jednym dziale zajęcia niewiele do nich dostarczają treści. Tak i w dziesiątym z kolei sprawozdaniu naszym zaznaczamy tylko, że pracowaliśmy dalej w tym kierunku, starając się rozszerzyć ile możności nasz zakres działania i jaknajwięcej uczennic tak przysposobić, aby praca i zręczność ich mogły im dać utrzymanie. Baczyla więc Rada zawiadowcza pilnie na to, aby nauka udzielana była jak najsumienniej przez biegłe nauczycielki i nadzorowała jak w roku zeszłym przez inspekcje ze swego ramienia urządzane, postępy uczenia. Nieograniczając się jedynie do szycia i haftu, a pragnąc podać ubo-

gim dziewczętom sposobność do wykształcenia się i w innych robotach ręcznych, postanowiła Rada nadzorcza zaprowadzić naukę wyrobu kwiatów sztucznych i w tym celu uprosiła panią Toleczkową, znaną z misternych, zagranicznym nie ustępujących wyrobów tego rodzaju, aby przysposobiła na nauczycielkę w tym dziale p. Zbierchowską, administratorkę naszą.

Panna Zbierchowska, mając wiele gustu a przykładając się pilnie do pracy, zrobiła już takie postępy, że w czasie karnawału sprzedawała własnego wyrobu ozdoby kwiatowe do sukien balowych i zrobiła pewną liczbę wcale pięknych wieńców pogrzebowych. Zdaje się, że dział ten będzie odpowiadał potrzebom publiczności, gdyż już teraz zgłaszają się uczennice, których nie przyjmowaliśmy dotąd, chcąc pannie Zbierchowskiej zostawić więcej czasu do zupełnego wydoskonalenia się i nabycia niezbędnej dla nauczycielki biegłości. Mamy jednak nadzieję, że już w ciągu bieżącego roku będziemy mogli rozpocząć naukę kwiatów i przez wprowadzenie tego nowego działu przysporzyć zakładowi naszemu uczennic, a społeczeństwu pożytecznych pracowników, co jest głównym celem naszego stowarzyszenia i do niego też wytrwale dążymy.

Wszystkim tym Dobrodziejom i Stowarzyszeniom, które nam do spełnienia naszego zadania materialną pomocą lub meralnym poparciem dopomagali, składamy niniejszem, jak w każdym roku, serdeczne podziękowanie w imieniu naszym i uczennic. Raczą więc przyjąć wyrazy wdzięczności: Ministerstwo za dar 100 zł. Sejm za dar 200 zł. Rada miejska za 2 sęgi drzewa opałowego.

Dalej sprawozdanie podaje następujące cyfry:

Szkoła szycia białego i haftów: Nauczycielka p. Marja Zonczak.

Na naukę szycia białego uczęszczało uczennic 82; na naukę koronek klekowych 8; na naukę frędzli ręcznych 4; do robót ozdobnych 8. Razem 102. Z tych 20 uczennic bezpłatnych.

W szkole krawieckiej nauczycielka p. Helena Komorowska: uczennic 20, z tych bezpłatnych 4.

W szkole, a zarazem pracowni robót pończoszковых pod kierownictwem p. Celiny Splawskiej, pobierało naukę 5 uczennic, z tych 3 bezpłatnie. Stale pracowała 1 pracownica.

Ogólny dochód Stowarzyszenia wynosił w r. 1884 złr. 2.832 et. 77; rozchód złr. 2.831 et. 46; pozostałość kasowa złr. 1 et. 31; czysty majątek z końcem r. 1884 wynosi złr. 461 et. 73; zaś kapitał żelazny złr. 1.000.

Na zakończenie nie możemy się powstrzymać od wypowiedzenia słów kilku gorzkiej prawdy do naszej publiczności, a zwłaszcza do piękniejszej jej połowy. Smutno ta i bardzo smutno, że stowarzyszenie mające cel tak piękny, jak dostarczanie pracy i nauczanie biednych pracowni, celem chronienia ich od upadku, — co kobiety znajdujące się w szczęśliwszym położeniu powinny jako jeden z najważniejszych celów życia uważać — że stowarzyszenie to mimo niestrudzonych wysiłeni nielicznych członków, po dziesięcioletnim istnieniu tak mało dodatnim wykazuje się rezultatem.

„Praca kobiet“, która po założeniu tak świetne rokowała nadzieje, dziś liczy zaledwie trzydziestu zwyczajnych członków, bo gdy minął pierwszy słomiany ogień, wszyscy ci, którzy wypowiedzieli przy jego założeniu tyle pięknych słów na temat opieki nad biednymi zarobnicami — wypisali się z Towarzystwa. Dziś stoi towarzystwo jedynie ofiarnością materialną i moralną tych kilkudziesięciu ostatnich członków, a przy tak skromnych środkach zdziało nader wiele, jak powyższe sprawozdanie nas poucza.

Sądźmy, że tych słów kilka, zwróconych do naszej płci pięknej, za złe nam ona nie weźmie, a nawet chcąc dać dowód, że nie mamy racji, licznem zapisywaniem się do towarzystwa, zaprzeczy zarzuconej jej apatii. Chcąc pomódz jej w tem i z pokorą przyznać się już do omyłki, notujemy, iż biuro Towarzystwa znajduje się przy placu św. Ducha, w domu szkoły muzycznej państwa L. Marka.

KRONIKA

Konfiskata. Pierwszy nakład dzisiejszego numeru skonfiskowała prekuratorja za wzmiankę o są-

dach bukowińskich dostawia z *Wien* *alg. Ztg.* przetłamałony. Zarządca natychmiast drugi nakład.

Temperatura tej nocy spadła na + 2 stopni R.

Budowa gmachu dla dyrekcji kolei państwowej we Lwowie. Dyrekcja uprosiła sześciu architektów lwowskich (pomiędzy tymi pp. braci Szulc, braci Kohn, Kamienobrodzkiego, Rawskiego, Ramuła) do zrobienia szkicu fasady. Pp. architekci otrzymają za to po 100 złr. wynagrodzenia i ma każdy reprezentować osobny styl. Polecenie do zrobienia planu na cały budynek za osobnem wynagrodzeniem otrzyma ten, którego fasada będzie najpiękniejszą i najodpowiedniejszą.

Wydział Towarzystwa prawniczego zaprasza wszystkich członków na pogadankę, która się odbędzie we wtorek dnia 12. maja b. r. o godzinie 7mej wieczorem, w lokalu własnym (ul. Karola Ludwika 1. 3. II. piętro). Na porządku dziennym zamieszczono następujące temata: 1. Nabywca nieruchomości sprzedanej w drodze egzekucji, może być obowiązany do opłacania podatków i ciężarów publicznych dopiero z dniem objęcia nabytej nieruchomości w fizyczne posiadanie. Referent dr. *Stromenger*. 2. Mimo zezwolenia w dokumencie na intabulowanie obowiązku wyrównania sched bez oznaczenia sumy, niedopuszczalną jest intabulacja tego obowiązku po myśli §. 14. ust. hip. przez podanie kwoty pieniężnej w prośbie intabulacyjnej. Referent adw. dr. *G. Malachowski*. 3. Interpretacja rozporządzenia ostatniej woli: czy ustanowienie „dzieci córki“ dziedzicami odnosi się tylko do dzieci prawych, czy też i do dzieci nieprawych. Referent dr. *Zygmunt Lilienfeld*.

Od dyrekcji kolei Lwowsko-Czerniowieckiej otrzymaliśmy pismo następujące:

„Z powodu artykułu zamieszczonego w kronice szanownego czasopisma z dnia 7. maja b. r. pod tytułem „Nie do uwierzenia“, uprasza podpisana Dyrekcja Szanowną Redakcję, odwołując się do ustawy prasowej, o nmieszczenie następującego sprostowania w kronice swego czasopisma: Nie zgodnie z prawdą jest podana wiadomość, jakoby któryś z członków Rady zawiadowczej kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jasńskiej zażądał dostawienia wagonu salonowego dla swej familji do podróży z Halicza do Lwowa; również nieprawdą jest, iżby ów członek Rady zawiadowczej z powodu nie dostawienia wozu salonowego domagał się był ukarania urzędnika. Na podstawie ustawy służbowej, daje Dyrekcja rozporządzenia wszelkie odnoszące się do służby ruchu w ogóle, a tem samem rozporządza dostawą wagonów potrzebnych, tak dla przewozu osób jak i towarów, wymaga ścisłego wypełnienia poleceń, niemniej wymierza karę za każdą opieszałość i niezaprzecza zupełnie, że wymierza również i kary pieniężne w wypadkach, jeżeli urzędnik przez opieszałość lub złą wolę nie wypełnia poleceń służbowych. Dyrekcja zaprzeczyć jednak musi podanej wiadomości, jakoby urzędnik karany pieniężnie za niewypełnienie polecenia służbowego, tracił tem samem prawo do awansu. Dyrektor ruchu *Oesterreicher*.

(Wyznać musimy, iż zamiast tego pouczającego wywodu, wolelibyśmy byli, żeby prześwietna dyrekcja była krótko i wezwłowo zaprzeczyła całemu faktowi przez nas podanemu, o co wynurzyliśmy życzenie. *Red.*)

Kolaudacja drogi żelaznej Stanisławów Husiatyn, rozpoczyna się dziś 11. bm.

Z dyrekcji kolei państwowej przysłano zastępcę dyrektora p. Oelweina, jako rozjemca funkcjonować będzie urzędnik dyrekcji p. Jęczmieniewski. Ze strony dyrekcji lwowskiej wystąpi inżynier Benzenberg, a ze strony przedsiębiorstwa inżynier Bücheln.

Lwów, 10. maja. (*Gdzie winowajca?*). W Szarpaneach w powiecie sokalskim powstał 14. lutego br. pożar i zniszczył cztery domy mieszkalne, narzędzia gospodarze i różne ruchomości, należące do Konrada Semenika, Michała Kozika i Iwana Łukaszcuka. Szkoda wynosiła przeszło 3000 złr. i została tylko w małej części przez asekurację pokryta.

Ogień był podłożony pod szopę Semenika, który o podpalenie podejrywał swoją krewną Marję Piwniuk. Motywem podpalenia miała być ta okoliczność, że Semenik sprzedał chałupę, w której mieszkała Marja przez długie lata i uważała ją już za swoją. Semenik twierdził, iż Marja dowiedziawszy się o zamierzonej sprzedaży chałupy, odgrażała się, że „tej chały nikt posiadać nie będzie“ i dlatego ją podejrywa o podłożenie ognia.

Zresztą nie ma przemawiało przeciw podsądnej, która nie przyznała się do winy. Chałupa sprzedana została za 70 złr., a przy pożarze straciła 60 złr., wszystkie bowiem jej ruchomości spłonęły. Czy dla 10 złr. warto było narażać się na tak wielką karę?

Na podstawie jednogłośnego werdyktu pp. przysięgłych, zaprzeczającego pytanie, uwolniona została Marja od oskarżenia.

Zwierzchnikiem ławy przysięgłych był p. Hillich. Oskarżał p. Splawski, bronił dr. Błażejowski. Przewodniczącym trybunału był radca Sawczyński.

Biskup krakowski wrócił we czwartek z Rzymu do Krakowa.

Przemyskie Tow. dramatyczne urządziło dziś 11. maja przedstawienie amatorskie. Odegraną zostanie komedjka „Doktor filozofji“ i operetka „Piękna Galatea“.

Prezentę na grecko-katolickie probostwo w Pererośli dekanatu nadwórniańskiego otrzymał ks. Pindus Eljasz.

Obohód 3. maja w Drohobyczu. W dniu 3. maja jako w rocznicę wiekopomnej konstytucji odbył się u nas z inicjatywy Czytelnicy polsko-ruskiej (kasy na mieszczkańskiego) wieczorek muzykalno-literacki, z współudziałem śpiewaka opery lwowskiej p. Almy. Po słowie wstępem wypowiedzianem gorąco i z zapalem przez dr. Wiktora Lechowskiego, nastąpiły produkcje fortepianowe, odczyt profesora Sebastjana Polaka o konstytucji 3. maja, śpiewy chorału amatorów i wreszcie solowe pana Almy. Wieczorek przyniósł dochodu brutto 167 złr. 10 c. a ponieważ wydatki wynosiły 74 złr., pozostało w zysku 93 złr. 10 c., z czego przeznaczył wydział Czytelnicy 50 złr., jako pierwszy fundusz założyć się mającej w Drohobyczu ochronki dla dzieci, a resztę na pomnożenie własnego księgozbioru. Ten stosunkowo świetny rezultat mamy do zawdzięczenia niezmordowanym staraniom dr. Wiktora Lechowskiego, który wszędzie stoi na czele, gdzie chodzi o pracę dla publicznego dobra i znakomitej produkcji amatorów-artystów. Wiadomo, że sędzia tutejszy pan Karol Kawecki; posiadający wysokie wykształcenie muzyczne, objął artystyczne kierownictwo wieczorku, zwała liczną publiczność do sali teatralnej i nikt nie doznał zawodu. Amatorowie, z których w pierwszym rzędzie postawić musimy pianistkę pannę Wiktorję Schindler wywiązali się z zadania z taką znajomością rzeczy i dokładnością, że objawy powszechnego zadowolenia publiczności nie były tym razem monetą zdawkową towarzyskiej grzeczności, lecz wyrazem zasłużonego uznania. Dobra wola jednostek potrafiła nie tylko godnie uczcić rocznicę pamiętki narodowej, ale także przysporzyć grosza na cele humanitarne, o który w naszych stosunkach coraz trudniej.

Władysław Czapliski miał dnia 7. maja w Drohobyczu wykład o Syberji. Sala teatralna była literalnie przepełniona słuchaczami wszystkich warstw naszego społeczeństwa, zwabionych samym przedmiotem jak niemniej osobistością prelegenta, znaną w naszym kraju z powieści i pamiętników, odnoszących się do lat 1846 i 1848. Prelegent nie zawiódł też oczekiwania i wywiązał się z swego wykładu tak samo, jak to uczynił po innych znaczniejszych miastach w Galicji a nawet we Wiedniu, przedstawivszy słuchaczom jasno i treściwie wszystkie znaczniejsze momenta odnoszące się do stosunków tajemniczej Syberji. Z Drohobycza, gdzie p. Wł. Czapliski został nader sympatycznie przyjętym udaje się tenże do Sambora, z tym samym celem.

Teatr, literatura i sztuka

* Pierwszy występ gościnny p. Ładnowskiego w „Otellu“, ściągnał w sobotę bardzo liczną publiczność do teatru. W teraźniejszych cyrkowo-ogórkowych czasach okoliczność ta jest tylko lepszym dowodem, jak wielką cieszy się u nas sympatją artysta, którym szczyła się ongi nasza scena. Mieśliśmy też już nieraz sposobność ocenić grę p. Ładnowskiego w ogólności, a w szczególności w tem arcydziele szekspirowskim. W pojęciu roli Otellawidzimy błyski znamionującego go talentu — w wykonaniu, ową głęboko obmyślaną, w najdrobniejszych szczegółach konsekwentną, wytwornie zaakragloną całość, jakiej jest tylko zdolny artysta miary p. Ładnowskiego.

Toż upojeni i porwani grą jego słuchacze, w buchali co chwila objawami uznania, nie szcędząc

przytem tych oznak i dla reszty naszych artystów.

Pani Nowakowska jako *Deademona*, pp. Zboiński, Woleński, Walewski, Hierowski jako „Jago”, starali się wszyscy dorównać wysokości gry milego gościa, i przedstawienie onegdajsze, musimy zaliczyć do najlepiej udanych pod względem całości.

Dzisiaj występuje p. Kadnowski w przepięknej komedji Zalewskiego „Przed ślubem”, w której swoją rolę odtworza tak świetnie.

Zjazd przedwyborczy.

J.E. Potockiemu Alfredowi, przewodniczącemu komitetu centralnego zawdzięcza dziennikarstwo, że po raz pierwszy od lat 24 zostało dopuszczone do obrad Zjazdu delegatów. Ze względu na poufny charakter tegoż podajemy tylko uchwały zapadłe i szczegóły wymagające jawności.

P. Potocki zagaikł zgromadzenie oświadczeniem, że komitet centralny zajmował się dotąd tylko formaljami, a w merytoryczne sprawy wyborów nie wchodził.

P. Janko oświadczył wskutek tego, że wyborcy jego powiatu będą zaspokojeni, bo się zmartwili byli pogłoskami o poufnych rokowaniach względem pewnych kandydatur (metropolitalnych).

Delegat z Brodów, p. Nawratil zabrał głos i rzekł:

„Wiadomo panom, jakich posłów wybierało miasto Brody, wiadomo też, jak bezwzględny wyrok potępienia z tego powodu wydano na miasto nasze. Przeciw wyrokowi temu nie byłoby nie do zarzucenia, gdyby właśnie nie był zbyt bezwzględnym, i gdyby nie trafiał właśnie tych, którzy najmniej w tej sprawie zawinili. Wybory nieprzychylnie dla kraju, dokonano u nas pod wpływem wszechwładnej dawnej kliki, pod wpływem ludzi, którzy wzrosli w innych zajęciach, i bogatymi zasobami finansowymi obracali po wszystkich wielkich targach europejskich, to też wyrobił się w tej klicie duch kosmopolityczny, połączony z egoizmem finansowym, i niedawał przystępu uczuciom przywiązania i miłości dla kraju.

Tej klicie podlegała cała uboższa ludność, zawisała od niej finansowo i zarobkowo. Zniesienie przywileju słowego z krzywdą miasta bez indemnizacji dokonane zmieniło sytuację. Wszechwładna klika ze skarbami zebranymi rozprysła się z wyjątkiem niektórych szlachetnych, do kraju przywiązanych, a pozostał tylko średni stan inteligencji żydowskiej, krajowi zawsze życzliwy i masa uboższego ludu. W największej nędzy pogrążona, mimo to dziającą swoją gorliwość posyła ona do szkół, wzorowo nawet w duchu narodowym prowadzonych. Otóż tę biedną ludność naszą, która była tylko powolnym narzędziem dawnych przewodników, trafia dzisiaj dotkliwie wyrok potępienia, na miasto nasze wyrzeczony.

Niechęć kraju rodzinnego boleśnie ona odczuła. To też, wyborcy brodzcy, skwapliwie korzystają ze sposobności obecnych wyborów, by zmanifestować, że zrywają z tradycją potępioną, i z dniem dzisiejszym Brody pragną należeć do rzędu miast narodowi i krajowi oddanych z wszelkimi prawami ale też i z wszelkimi obowiązkami wobec niego. Wyborcy tym duchem ożywieni, mimo zupełnej swej dojrzałości politycznej, wywalczonej w ciężkiej szkole doświadczeń i przeciwności, postanowili zrzec się prawa nominowania kandydata, i upraszają komitet o nominację takowego, wychodząc z zapatrywania, że poseł przyszły powinien należeć do Koła i bezwarunkowo iść ręką w rękę z delegacją, zapytują komitet, czyli zgadza się z kandydaturą p. Sochora, przez m. Złoczów postawioną, i czyli kandydatura ta odpowiada intencjom kraju.

Prośbę pisemną komitetu miejskiego będą miał zaszczyt przedłożyć komitetowi, i upraszam o pisemne jej załatwienie, które będzie dla naszych wyborców podstawą, i wydać może plon obfity dla naszego społeczeństwa, kraju i dla naszego miasta.”

Delegat z Buczacza p. Stern, imieniem Buczacza i zboru izraelskiego, złożył podobne oświadczenie, dodając prośbę, aby ze względu na szkodliwe oddziaływanie kandydata obcych i wyborcu obcych na stosunki miejskie w tych miastach, komitet centralny postawił kandydatów jak najprędzej, a kandydaturę Blocha, która tyle przykrości sprawiła, usunął raz na zawsze. (Brawo.)

Delegat z Podhajec p. Borowski poruszył sprawę uchwalenia stałego regulaminu wyborczego, który już 5 razy był na porządku dziennym zjazdów, a zawsze został zepchnięty.

Wniosek ten poparł pp. Dobrzański Jan i inni i uchwalono wybór komisji z 9 członków do zaprojektowania regulaminu.

Do składu komitetu centralnego zostali wybrani pp. Brykczyński, Koziebrodzki Wład., Skalkowski Tadeusz, Dobrzański Jan i Śmiałowski Bolesław.

Przy głosowaniu przydał się bardzo wybór dwóch delegatów ze Lwowa, gdyż jeden z członków wyz przytoczonych przeszedł tylko jednym głosem większości.

Do komisji regulaminowej zostali wybrani pp. Dobrzański, Borowski, Czartoryski Jerzy, Hausner, Skalkowski, Gros, Czerkawski Enzeb., Madejski Stanisław i Romanowicz.

Hr. Potocki zobowiązał się, komisję tę zwołać zaraz po wyborach dla ukonstytuowania się i przedstawi ona regulamią Koła sejmowemu na najbliższej sesji sejmowej.

Na wniosek p. Borowskiego, zmodyfikowany przez p. Dobrzańskiego uchwalono ze względu na kandydatury postronne:

1. *Zjazd potępia popieranie kandydatów, przez komitety miejscowe niepostawionych, i przez komitet centralny niezatwierdzonych.*

2. *Zjazd potępia stawianie i popieranie kandydatur nienarodowych, t. j. nie-Polaków i nie-Rusinów.*

Ze strony komitetu centralnego byli obecni pp. Polanowski, Golejewski, Czerkawski E., Wolański Władysław, Czartoryski Roman, Stadnicki Stanisław i Koziebrodzki Szczyśny.

Delegatów z okręgów wiejskich było obecnych 47, między tymi Kewbasiuk Mikołaj, a z miast 16. Miejscy delegaci odbyli wieczorem prywatną naradę, a zjazd ich ponowny ma nastąpić d. 17 b. m. celem jednolitego zorganizowania wyborów po miastach.

Komitet centralny odbędzie dziś posiedzenie w południe.

Wiadomości polityczne

Lwów 10 maja. Bloch znalazł sobie i we Lwowie agitatora. Od kilku dni krąży między ludnością żydowską pewne indywiduum i zbiera podpisy za panem Blochem do centralnego komitetu. Kołomyjski poseł, przy swojej zręczności, łatwo mógłby dorobić się majątku, na faktorstwie.

Wiedeń 9 maja. Marszałek Zyblikiewicz przybył tutaj wczoraj w sprawie zapemóg dla dotkniętych powodzią i w sprawie ustaw melioracyjnych.

Wiedeń 10 maja. Z Gracu donoszą: Odpowiedzialny redaktor *Steirische Bauernzeitung* został przesłuchany w poliejce za wydrukowanie sprawozdania połączonej lewicy na zasadzie § 24 ustawy prasowej, mówiącym o rozszerzaniu druków zakazanych.

Minister wyznań w Węgrzech wystosował do biskupów ekólnik w sprawie kongruy, w którym żąda ich współdziałania. Prymas w odpowiedzi wyraził zgodność z zamiarami rządu, biskup koszycki zaś zalecił dla polepszenia kongruy zaprowadzenie obowiązkowego opodatkowania wyższego duchowieństwa.

Ze Stambułu piszą do *Pol. Corr.*, że Porta zajmować się będzie i nadal mimo załatwienia zatargu anglo-rosyjskiego uzbrojeniem cieśnin morskich, bo zdaniem jej stanowisko polityczne Turcji w Europie zależy od obrony skutecznej tych cieśnin.

Berlin 10 maja.

W kołach kompetentnych zaprzeczają pogłosce paryskiej o objęciu roli rozjemczej w sprawie afgańskiej przez cesarza Wilhelma, gdyż dotąd nie było w ogóle mowy o podobnym rozstrzygnięciu zatargu anglo-rosyjskiego.

Paryż 10 maja. Dziennik *Le Temps* poświęca wstępny artykuł sprawie wydalenia Polaków z prowincyj pruskich. *Temps* upatruje w tem wręcz „rozkaz” z Petersburga.

Rzym 10 maja. Wiele dzienników tutejszych a nawet półurzędowa *Liberta* napadają na Manciniego, zarzucając mu niedołęstwo.

Popolo Romano ogłasza list z Tripolis, donoszący, że w El-Biben, o dwa dni drogi od Tripolis rozłożył się obozem oddział siły wojska francuskiego i wzywa rząd do baczności, aby przez noc niepowtórzyło się drugie wydanie kwestji tunetańskiej.

Petersburg 10 maja.

Jenerał Czerniajew, gubernator Turkiestanu otrzymał urlop, co uważają jedni za rodzaj odwołania, drudzy zaś tłumaczą potrzebą udzielenia mu nowych instrukcyj.

Koła wtajemniczone twierdzą, że oddawna istnieje układ rosyjsko-perski co do przewozu wojsk rosyjskich przez Persję.

Stambuł 10 maja. Z Filipopolu donoszą, że w ubiegłym wtorek, w dzień św. Jura wybuchły tam niepokoje z tego powodu, że Grecy ozdobili flagami domy z powodu imieniem króla Jerzego, co Bułgarzy wzięli za demonstrację antibułgarską i zebrawszy się tłumnie wieczorem zaczęli zrywać flagi greckie, przyczem kilkadziesiąt osób zostało zranionych. Władze wystąpiły nader energicznie.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego”

Brody 11. maja. W skutek kursujących wieści, iż rada dworu Sochor swoją kandydaturę cofnął, powiadomiliśmy telegraficznie kandydata, iż rezygnacji nie przyjmujemy do wiadomości i zgłoszoną kandydaturę jego nadal podtrzymujemy. Prezydent komitetu przedwyborczego miejscowego Alfred Hausner, dr. Paweł Goldhaber.

Brody 11. maja. Otrzymałem telegram od pana Sochora następującej treści: „Proszę przyjąć do wiadomości i wyborcom brodzkim oświadczyć, że wyboru z Brodów i Złoczowa się zrzekam, odpada mój przyjazd”. Horowitz zastępca burmistrza.

Stanisławów 11. maja. Przy dzisiejszym wyborze komitetu przedwyborczego partja Bilińskiego pozostała w mniejszości.

Wiedeń 10 kwietnia. Krąży pogłoska, że p. Sochor zrezygnował stanowczo z kandydatury na Złoczów-Brody.

Doniesienie dzienników lwowskich o fakcie morderstwa rzekome spełnionego przez Trachtenberga utrzymywała tutejsza poliejca przez 24 godziny w tajemnicy. Dopiero wczoraj komisarz Breitenfeld rozpoczął poszukiwania.

Budapeszt 10 maja. Dep. Jstoczy wystąpił wczoraj z klubu antysemitów, wskutek czego entala ta frakcja ma się rozwiązać.

Lublana 10 maja. Komitet welehradzki Słoweńców zapowiedział pielgrzymkę na dzień 10 sierpnia. Do pielgrzymki tej przyłączy się biskup Strossmayer z Chorwatami.

Berlin 10 maja. *Kreuzzeitung* zaalarmowała dziś publikę wiadomością, że z głębi Francji ruszono cztery pułki piechoty i trzy baterje konne ku granicy niemieckiej.

W parlamencie toczyła się wczoraj rozprawa nad święceniem niedzieli. Bismark sprzeciwiał się dotyczącemu wnioskowi komisji, ponieważ robotnicy mając niedziele i święta zamknięte, traciliby 14 proc. zarobku. Sprawę odroczone.

Sejm pruski został wczoraj zamknięty.

Petersburg 10. maja. Na notę watykańską w sprawie biskupa Hryniewieckiego, rząd nie dał żadnej odpowiedzi.

Dyspozycja obiadowa

I.
Barszcz zabielań. Szezipak w potrawie z jarzankami kluseczkami. Belsztyk z kartofelkami. Legumina kremowa.

II.
Barszcz z uszkami. Kotlety cielece z salata. Pieρόżki z serem.

Przyjechali do Lwowa d. 10. maja 1935.

Hotel FRANCUZKI. Remne de Balloy z Paryża, A. hr. Komorowski Sufoziński z Łuczye, W. Gniewosz z Kontów, M. hr. Komorowski z Łuczye, E. Abrahamowicz z Stryja, J. Pienozkowsky z Tarnopola, V. Klewerow z Dramstatu, pr. E. Krzyżanowski z Buczacza, T. Ozurewicz z Złoczowa, dr. Z. Frydman z Gródka, D. Klopp z Paryża, H. Wilczyńska z Bóbrki, B. Szwager z Podwołoczysk, J. Turek z Sambora, K. Lukaszewicz z Bortnik.

